

Liên Hiệp Quốc Báo Cáo Về Thực Tế Kinh Khủng Của Việc Mổ Cướp Tạng Các Học Viên Pháp Luân Công Ở Trung Quốc

Báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc đề xuất cơ chế đòi hỏi các quốc gia phải chịu trách nhiệm

Bản trên Internet [ở đây](#).
Bản PDF [ở đây](#).

Nếu bạn không muốn nhận các bài như thế này, hãy nhấn [vào đây](#)

Ngày 20-3-2007, Ông Manfred Nowak, báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc về vấn đề Tra Tấn đã đưa ra bản báo cáo trình bày về những bằng chứng của mình quanh đề tài đàn áp, lạm dụng và tra tấn công dân Trung Quốc năm 2006.

Trong báo cáo có đoạn viết: “Hiện tượng mổ lấy các bộ phận cơ thể người đã tràn đến một số lượng lớn những học viên Pháp Luân Công mà không được sự đồng ý của họ, nó xảy ra ở nhiều nơi khác nhau với chủ đích là cung cấp các bộ phận cơ thể người cho thủ thuật cấy ghép tạng.” Ông Nowak đã đưa ra bản báo cáo nói trên trong phiên họp thứ tư của Hội đồng Nhân Quyền, khoản mục số 2 chương trình nghị sự về Thi hành Nghị quyết 60/251 của Đại hội đồng Liên Hiệp Quốc.

Ngày 11-8-2006, ba báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc đã đệ trình một khuyến nghị khẩn cấp về việc mổ cướp tạng các học viên Pháp Luân Công. Đó là hành động hợp tác giữa ông Manfred Nowak, báo cáo viên chuyên trách về tra tấn, bà Asma Jahangir, báo cáo viên chuyên trách về tự do tín ngưỡng, và bà Sigma Huda, báo cáo viên chuyên trách về buôn người.

Ông Manfred Nowak, đang thuyết trình trước Hội đồng Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc, Geneva, Thụy Sĩ

Ông Nowak viết tiếp trong báo cáo: “Những bộ phận thiết yếu của cơ thể, gồm cả tim, thận, gan, và giác mạc đã được mổ cướp một cách có hệ thống từ nạn nhân là học viên Pháp Luân Công tại bệnh viện Tô Gia Đôn, tỉnh Liêu Ninh từ năm 2001. Các học viên bị tiêm thuốc khiến truy tim, và họ bị giết ngay sau đó khi hoạt động mổ cướp tạng hoàn tất.”

Báo cáo tiếp tục: “Những báo cáo nói lên rằng nhân viên của nhiều trung tâm cấy ghép tạng đã tiết lộ rằng họ đã dùng tạng sống từ các học viên Pháp Luân Công phục vụ cho hoạt động cấy ghép tạng. Sau khi tạng bị lấy đi, thân xác nạn nhân bị hoá thiêu, và không còn lại xác nào nữa để kiểm định nguồn gốc của tạng đã cấy ghép. Những tạng này sau

khi được lấy đi sẽ được chuyển đến các trung tâm cấy ghép để phục vụ cho cả bệnh nhân trong nước và quốc tế.”

Mặc dù chính quyền Trung Quốc phủ nhận cáo buộc này, nhưng báo cáo nói trên đã vạch ra rằng chính Trung Quốc đã từng đưa ra luật, rằng bắt đầu từ 1-7-2006, sẽ nghiêm cấm việc mua bán tạng, và yêu cầu phải có giấy tờ làm bằng chứng nói rằng người cấp tạng đồng ý. Bản thân sự việc đó đã ngầm định rằng trước đó hoạt động mổ lấy tạng đã xảy ra.

“Ngoài ra, có những chứng cứ nữa, ví dụ, ít nhất là chứng cứ hiển nhiên là cho đến tận tháng 4-2006, bảng giá cấy ghép tạng tại Trung Quốc được công bố công khai trên Internet,” bản báo cáo viết rõ.

Báo cáo viên chuyên trách về tự do tôn giáo và tín ngưỡng, bà Asma Jahangir, cũng đề cập đến vấn đề mổ cướp tạng các học viên Pháp Luân Công trong báo cáo thường niên của mình về 250 quốc gia. Về khía cạnh tự do tôn giáo và tín ngưỡng, báo cáo của bà viết: “Báo cáo viên chuyên trách vẫn tiếp tục hết sức quan ngại về sự vi phạm thô bạo về tự do tôn giáo và tín ngưỡng vẫn đang tiếp diễn nhắm vào các học viên Pháp Luân Công. Trong những trường hợp trước đây cho Ủy ban về Nhân Quyền, báo cáo viên đã chỉ từng tận những thành viên của Pháp Luân Công bị trở thành nạn nhân của bạo lực vi phạm nhân quyền chỉ vì đức tin của họ, và bà đã cực lực lên án sự vi phạm quyền tự do tín ngưỡng nhắm vào các học viên Pháp Luân Công.”

Bà Asma Jahangir, báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc

Sự im lặng trước thực tế mổ cướp tạng

Nhóm hoạt động về Nhân quyền cho Pháp Luân Công ban đầu đã có bài, [“Trại tử tù Tô Gia Đôn: Hãy mang lương tri vào công lý.”](#). Tin tức đó đã được đáp lại bằng im lặng.

Ngày 7-7-2006, ông David Kilgour, cựu ngoại trưởng Canada về Châu Á và Thái Bình Dương, và ông David Matas, luật sư về nhân quyền, đã công bố “Báo cáo về cáo buộc mổ cướp tạng các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc”. Đưa ra 17 điểm chứng cứ xoay quanh vấn đề mổ cướp tạng sống của các học viên Pháp Luân Công, hai ông tuyên bố: “Cáo buộc quá khủng khiếp. Khủng khiếp đến mức khiến người ta thấy khó tin. Nếu cáo buộc đó là sự thật, thì quả là chúng ta đang phải chứng kiến một dạng thức ma quỷ quá lở bịch và mới xuất hiện trên hành tinh này; dấu có kể đến tất cả những đỗi bại về nhân tính trong lịch sử nhân loại mà chúng ta biết được (thì cũng không sánh nổi). Chính sự cao thượng trong chúng ta đã kiềm chế để chúng ta không dám dễ dàng tin vào cáo buộc ấy. Nhưng không tin không có nghĩa rằng cáo buộc là sai.” Hai ông David Kilgour và David Matas đã đi một số nơi trên thế giới để trình bày về

Một học viên Pháp Luân Công 70 tuổi bị tra tấn và ngược đãi đến chỉ còn da bọc xương

những phát hiện của mình cho các tổ chức và quốc gia, nhưng tiếc thay cho đến hiện nay không hề có một hãng truyền thông lớn nào hay một quốc gia nào đứng lên án hoạt động mỗ cướp tạng này.

Tiến sỹ Shizhong Chen, sáng lập viên Nhóm hoạt động về Nhân quyền cho Pháp Luân Công (www.falunhr.org) đã có nhận xét sau đây khi được hỏi về tầm quan trọng của báo cáo của Liên Hiệp Quốc: “Ông David Matas đã lên án hành động mỗ cướp tạng như một dạng thức ma quỷ mới xuất hiện mà nhân loại chưa từng thấy. Đáng buồn thay, chúng tôi cũng đang nhìn thấy một dạng thức im lặng mới nữa trước sự ma quỷ nói trên, sự im lặng của các quốc gia trên thế giới, và sự im lặng của các kênh truyền thông.”

“Báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc nay đã công bố báo cáo này, điều ấy đã xoá sạch tất cả những gì gọi là cái cớ cho sự im lặng, như là “không biết”, như là “chưa đáng tin” về các thỉnh nguyện về việc các học viên Pháp Luân Công đang bỏ mạng khi các bộ phận cơ thể họ được biến thành hàng hoá trên thị trường siêu lợi nhuận cung cấp và cấy ghép tạng từ Trung Quốc hôm nay. Nó cũng vạch trần sự sai lầm của báo cáo “không thấy chứng cứ” từ nhà nước Mỹ quốc, báo cáo của những người được quan chức Trung Quốc dẫn dắt đi khảo sát trong hai tua điều tra phục vụ lợi ích của chính họ.”

Rất nhiều trường hợp đang chịu cực hình tra tấn ở Trung Quốc

Nhóm hoạt động Nhân quyền cho Pháp Luân Công đã đệ trình rất nhiều thỉnh nguyện lên các báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc và đã nói chuyện với Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc. Nhóm đã từng báo cáo các trường hợp học viên Pháp Luân Công đã chiếm đến trên 66% phân báo cáo về tra tấn của Liên Hiệp Quốc về Trung Quốc. Năm 2006, ông Nowak đã gửi nhiều thỉnh nguyện khẩn cấp lên chính phủ Trung Quốc liên quan đến các học viên Pháp Luân Công và những công dân Trung Quốc khác, những người bị ngược đãi và tra tấn.

Ông Nowak đã liệt kê về đàn áp đối với nhiều công dân Trung Quốc trong báo cáo của mình, và tên của luật sư Gao Zhisheng cũng có trong đó.

Bức hại luật sư Trung Quốc Gao Zhisheng

Ông Gao Zhisheng đã đại biểu cho những người bất đồng chính kiến, những tín đồ, toàn thể dân làng vốn rất căm phẫn các quan chức, và các học viên Pháp Luân Công. Ông đã tự mình mở điều tra riêng, và tìm được những bằng chứng về hiện trạng của việc tra tấn các học viên Pháp Luân Công. Ông đã viết một bức thư ngỏ gửi ông Hồ Cẩm Đào, lãnh tụ ĐCSTQ, đề nghị chấm dứt đàn áp Pháp Luân Công. Kết quả: ĐCSTQ đã đàn áp ông. Tháng 11-2005, ông Gao Zhisheng gặp ông Manfred Nowak, người lúc đó có mặt tại Trung Quốc để điều tra về “Đàn áp và những đối xử hoặc trừng trị thô bạo phi nhân tính.”

Ngày 2-12-2005, tức là 12 ngày sau khi ông Nowak gặp ông, Văn phòng Luật Sư Trung Quốc đã đóng cửa hãng Luật của ông Gao Zhisheng. Ông Nowak đã “đệ trình lên Bộ

ngoại giao cực lực phản đối việc đe dọa và giám sát của các thiết bị an ninh nhắm vào ông Gao trong thời gian gặp gỡ ở Bắc Kinh vào 20-11-2005” , và đã ghi chi tiết những đàn áp mà vợ của ông Gao là bà Geng He, các con 13 và 12 tuổi của ông, cùng mẹ vợ 70 tuổi phải gánh chịu. Có một lần, hai viên chức cảnh sát đã đánh đập bà Geng, xé nát và lột sạch quần áo của bà, và nhổ một móng tay của bà. Họ theo dõi con gái Gege của ông suốt ngày, kể cả khi cháu đến trường cũng như vào nhà vệ sinh. Họ thậm chí còn định bắt cóc con trai 2 tuổi của ông Gao.

Những nạn nhân được đề cập đến trong báo cáo còn có chị Mao Hengfeng, người được ông Nowak phỏng vấn ngày 24-11-2005 trong chuyến công tác sang Trung Quốc của ông; còn có Sun Xicheng, He Guoguang, Zhou Xiudi, Chen Zonglai, Wu Yuping, Jin Huijun, Mao Hengfeng, Chen Guancheng, Xu Zhiyong, các luật sư Li Fangping và Li Subinhad, Ismail Semed, một người dân Uighur từ khu tự trị Tân Cương, ông Chen Xiaoming, bà Fu Yuxia, và ông Han Zhongming, bà Ma Yalian, Yusuf Kadir Tohti và Abdukadir Sidik, ông Xu Shuangfu (cũng gọi là Xu Wenku) và ông Li Maoxing, Bu Dongwei (cũng gọi là David Bu), He Depu, những người mà báo cáo viên chuyên trách về Tra tấn đã phỏng vấn ngày 22 và 24-11-2005 ở nhà tù số 2, Bắc Kinh; và ông Zhang Hongwei, một học viên Pháp Luân Công sống tại Quận Tonghua, tỉnh Cát Lâm, hiện đang bị giam trong nhà tù Cát Lâm.

Danh sách nạn nhân còn dài nữa...

Báo cáo viên chuyên trách của Liên Hiệp Quốc kiến nghị cơ chế đòi hỏi các quốc gia phải chịu trách nhiệm

Trong một nỗ lực ngõ hầu chấm dứt nạn tra tấn, ông Nowak kiến nghị rằng cần cân nhắc những phương pháp để buộc những quốc gia mà ở đó nạn tra tấn diễn ra rộng rãi phải chịu trách nhiệm.

Trong một ví dụ, ông đề nghị: “Những quốc gia như vậy phải bị yêu cầu cung cấp những khoản quỹ tư vấn xứng cho Quỹ Tự nguyện Liên Hiệp Quốc cho nạn nhân bị Tra tấn. Ngoài ra, chi phí tư vấn ứng cho điều trị cũng nên bắt những cá nhân đàn áp, lãnh đạo của họ và các quan chức liên đới trực tiếp phải chi trả.”

Có thể đọc bản báo cáo của ông Manfred Nowak tại trang::

<http://www.ohchr.org/english/issues/torture/rapporteur/>

Sau đó nhấp vào báo cáo thứ 2: A/HRC/4/33/Add.1

Thông tin về Trung Quốc bắt đầu từ trang 45 và tiếp tục cho đến trang 70; phần nói về mô hình tạt tạt bắt đầu từ trang 60.

Ông Nowak là báo cáo viên chuyên trách về Tra tấn đầu tiên của Liên Hiệp Quốc đã đến Trung Quốc để điều tra cho Liên Hiệp Quốc. Những gì ông tìm thấy từ năm 2005 đã khiến nhiều người thế giới bắt đầu quan tâm đến việc chính quyền Trung Quốc đang đàn áp và tra tấn các công dân của mình. Nhiệm vụ điều tra và báo cáo của ông tại Trung Quốc được trình bày tại:

<http://www.unhchr.ch/hurricane/hurricane.nsf/view01/677C1943FAA14D67C12570CB0034966D>

Báo cáo của bà Asma Jahangir:

http://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?m=86

Nhấn chuột vào phần “E” trong bản báo cáo đó. Phần thông tin về Trung Quốc bắt đầu ở trang 28.

UN Báo cáo của Liên Hiệp Quốc về mỗ cớ tạt tại Trung Quốc:

<http://falunhr.org/reports/UN2007-org/Torture-UN-07.pdf>

Để ký tên ủng hộ thông qua mạng lưới Internet:

<http://www.falunhr.org/te/index.php?signature=1&lang=viet>

Thông tin thêm

[Pháp Luân Công là gì?](#)

[Tại sao xảy ra đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc?](#)

[Hiện trạng cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc](#)

[Đọc tất cả các bài newsletters trên mạng Internet](#)

Nhóm hoạt động Nhân quyền cho Pháp Luân Công
9974 Scripps Ranch Blvd. #228, San Diego, California, 92131, United States
Phone: 619-280-5177, Fax: 619-280-4931, E-mail: vietnam@falunhr.org